

Dosarul nr. 1ra-733/19

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Botnarenco Maxim Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 19.10.2017 - 30.10.2018;

Instanța de apel: 14.11.2018 - 18.12.2018;

Instanța de recurs: 22.02.2019 - 07.05.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 30 octombrie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Botnarenco Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de gestionarea drogurilor pe termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată lui Botnarenco Maxim a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni, iar potrivit alin. (6) al art. 90 Cod penal, a fost obligat de a nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul consilierului de probațiune.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că în perioada de timp a anului 2015 până în prezent, Botnarenco Maxim, având scopul circulației ilegale a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, s-a deplasat în repetate rânduri în mun. Chișinău, de unde a procurat substanțe narcotice, pe care le-a transportat și le-a păstrat la el acasă. Ulterior intenționând să obțină un venit în rezultatul înstrăinării ilegale de substanțe narcotice și analogilor acestora, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.06.1999 „Cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor”, în perioada de timp a anului 2015 până în prezent, aflându-se în or.

Ialoveni, a înstrăinat substanțe narcotice, cetățeanului Motîcailo Liviu și Belibaș Vasile, în urma căruia primea suma de 100 lei.

Ulterior, la 06.07.2017, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Botnarenco Maxim, situate în or. Xxxxx, str. Xxxxx, au fost depistate și ridicate o folie din staniol și o butelie de polimer cu depuneri de substanță de culoare cafenie, un pachet din polimer în care se afla rămășițe de masă vegetală mărunțită de culoare galben-cafenie cu miros specific, care potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-3681 din 07.07.2017, efectuat de către DT-CEJ Centru al IGP, se constată că masele vegetale umede și parțial carbonizate (0,589 g și 0,89 g - cantitatea maselor uscate) de pe suprafețele interioare a fragmentelor de butelii cu câte o etichetă cu inscripția Coca-Cola și Timișoreană, cât și resturile de lichid de culoare cafeniu deschis (care probabil s-au scurs din cele 2 fragmente de butelii) de pe suprafața pachetului din polimer de culoare galbenă cât și a fragmentelor de butelii, depistate și ridicate în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul cet. Botnarenco Maxim a.n. xx.xx.xxxx situat în or. Xxxxx, str. Xxxxx xx, conțin cannabinoidul sintetic MDMB (N) - 2201 - (C₂₀H₂₈ FN₃ O₃), care potrivit Hotărârii Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorii acestora, supuse controlului nu este inclus. Notă: Conform scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrate la cancelaria CTCLJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDMB (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM care e inclusă în tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2 Substanțele psihotrope, aprobată prin HG nr. 1088 din 05.10.2004.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, cantitatea de 0,589 g și 0,89 g - cantitatea maselor uscate de cannabinoidul sintetic MDMB (N) 2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃) analog al substanței AB-PINACA-CHM constituie proporții mari.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-43 19 din 08.08.2017 în cadrul căruia s-a constatat că depunerile de culoare cafenie de pe suprafața capacului din folie de staniol cu urme de carbonizare, cât și cele de pe suprafața lamei cuțitului de culoare combinat alb negru (0,003 g) depistate și ridicate în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul cet. Botnarenco Maxim a. n. xx.xx.xxxx situat în or. Xxxxx, str. Xxxxx xx, conțin cannabinoidul sintetic MDMB (N) - 2201 - (C₂₀H₂₈ FN₃ O₃), care prin Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorii acestora, supuse controlului nu este inclus. Notă: Conform scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrate la cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDMB (N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțe stupefiante și

substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2 Substanțele psihotrope, aprobată prin HG nr. 1088 din 05.10.2004.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Botnarenco Maxim a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare realizată prin procurarea, distribuirea și păstrarea de droguri sau analogi ai acestora, săvârșite cu utilizarea drogurilor sau a analogilor acestora, a căror circulație în scopuri medicinal este interzisă, în proporții mari.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de fond, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, în partea individualizării pedepsei penale, prin care lui Botnarenco Maxim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții și de a exercita orice activitate în domeniul farmaceutic sau alte activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 3 ani.

A încasa de la Botnarenco Maxim în folosul statului cheltuieli judiciare în sumă totală 5 040 lei, dintre care 1 680 lei conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1/R-3681 din 07.07.2017, 1 680 lei conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1/R-4319 din 08.08.2017, 1 680 lei conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1/R-4962 din 13.09.2017.

În motivarea apelului procurorul a invocat că sentința urmează a fi casată din motivul blândeții pedepsei aplicate inculpatului în raport cu gravitatea infracțiunii, pericolul social produs și trecutul infracțional al inculpatului. În cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca Botnarenco Maxim să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită.

Astfel, apelantul a considerat că stabilirea în privința inculpatului a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, care este una gravă, este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și din partea altor persoane.

Procurorul a atenționat că în ultima perioadă de timp, se atestă o creștere alarmantă a infracțiunilor ce țin de circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, a numărului persoanelor care consumă astfel de substanțe, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor

persoane. În speță, aplicarea unei pedepse neprivative de libertate va duce la încurajarea pe viitor a comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, just încadrând acțiunile lui Botnarenco Maxim în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal. La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea incriminată.

În același timp, instanța de apel a constatat că apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de fond este criticată în partea stabilirii pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, care se consideră a fi una prea blândă reieșind din personalitatea inculpatului.

Colegiul a menționat că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Botnarenco Maxim. Pedepsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Instanța de apel a precizat că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat concluzia ei.

La caz, Colegiul a reținut că instanța de fond a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, la locul de muncă, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a găsit neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de apel în partea excluderii art. 90 Cod penal și a constatat că concluzia instanței inferioare precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, este una corectă, motivată și întemeiată.

Considerând că pedeapsa stabilită lui Botnarenco Maxim, este în limitele sancțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, nefiind stabilite oarecare interdicții sau impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul a punctat că

oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal se decide motivat de către instanțele de judecată și în cazul dat, instanța corect a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, persoana vinovatului cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, ținând cont de faptul că acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și le regretă, instanța a conchis că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

În consecință, Colegiul a considerat că la caz nu s-a constatat vreun temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui Botnarenco Maxim, iar pedeapsa, astfel cum a fost stabilită de către instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, Colegiul a indicat că art. 227 Cod de procedură penală prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile judiciare suportate în cauza penală respectivă. Potrivit art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Prin urmare, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și strict necesare, în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecării cauzei.

Drept urmare, Colegiul a notat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or potrivit art. 227 alin. (1), (3) și art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Astfel, nu pot fi puse în sarcina inculpatului cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestuia.

5. Procurorul declară recurs ordinar și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului se indică că prin pronunțarea de către instanța de apel a decizie de condamnare la pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni grave cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu va fi atins scopul principal al pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal,

și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale.

Dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nu este motivat de către instanță și se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

Circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia. Astfel, recurentul consideră că instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, prin ce a încălcat prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece decizia nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că concluziile instanței de fond și celei de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

În altă ordine de idei procurorul indică că soluția instanței de apel de a respinge solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la Botnarenco Maxim a cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare, or inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte acele cheltuieli care sunt în culpă procesuală.

Procurorul consideră că inculpații condamnați urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

Pe cale de consecință, recurentul a apreciat că instanța de apel a comis o eroare de drept, care este temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial, cu remiterea cauzei la rejudecare.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de*

procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat, dar indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare și în partea pedepsei stabilită inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub aceste aspecte.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor judiciare, dat fiind că art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

Din actele cauzei se constată că expertizele judiciare au fost dispuse de ofițerii de urmărire penală Guțuleac D. și Rusu A. în vederea stabilirii apartenenței masei vegetale la categoria substanțelor narcotice și stabilirea faptului dacă pe urmele ridicate sunt urme de consum a substanțelor narcotice sau în acestea se află careva substanțe narcotice. (f.d. 158, 172, 188 vol. I)

Dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Colegiul mai menționează că art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau*

persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Prin urmare, corect instanța de apel a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 5 040 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu a inculpatului, or aceste cheltuieli sunt suportate de stat, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiuni în vederea descoperirii infracțiunilor comise.

Din ansamblul considerentelor care preced, rezultă că cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor nominalizate urmează a fi acoperite de bugetul de stat, acestea neputând face obiectul unei rambursări din partea inculpatului, în cazul în care acesta nu este ordonatorul unei atare acțiuni procesuale.

Vizavi de criticele recurentului referitor la aplicabilitatea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, Colegiul susține integral statuările instanțelor de fond în acest sens, considerând că corect s-a dispus, la caz, suspendarea executării pedepsei stabilite lui Botnarenco Maxim în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune, pe capătul de acuzare adus acestuia în temeiul art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Cod penal, pentru care i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani închisoare.

În același context, se reiterează că cauza deferită judecății a fost soluționată de prima instanță în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică inculpatul în temeiul acestei proceduri simplificate a beneficiat de reducerea limitelor maxime și minime ale sancțiunii prevăzute de norma incriminată cuprinse între limitele 3 și 7 ani închisoare, ceea ce în consecință i-a permis instanței să-i stabilească inculpatului pedeapsa cu suspendarea executării acesteia.

Examinând apelul declarat de către procuror, instanța de apel a respins ca nefondate criticele apelantului, și având în vedere că motive similare sunt invocate și în recursul ordinar, Colegiul consideră că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută în vigoare.

Instanța de apel, a dat răspuns la toate cele invocate de partea acuzării în vederea motivării soluției de respingere a apelului declarat de procuror. În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului, ca nefondat.

Tot aici se menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită,

comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, Colegiul specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Respectiv, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz s-a realizat.

În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului evidențiindu-se în acest sens că, acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și le regretă, lipsa cărorva circumstanțe agravante, au permis instanțelor de fond de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 3 ani. Rezultatul principal al aplicării acestei pedepse constă în aceea că, deși pedeapsa definitivă nu a fost pusă în executare, ea devine dependentă de comportamentul exemplar de care trebuie să dea dovadă inculpatul, pe perioada termenului de probațiune, în caz contrar va fi anulată suspendarea ei și se va dispune executarea reală în penitenciar.

Din atare considerente, sunt neîntemeiate alegațiile procurorului și în partea privind excluderea art. 90 Cod penal și constată că concluzia instanțelor privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de Botnarenco Maxim a pedepsei sub formă de închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională faptei comise.

La caz, nu se constată vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatului, iar sancțiunea închisorii, cu suspendarea executării acesteia, adică așa cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de

restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Botnarenco Maxim*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 mai 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari